

Brug for den omtalte Foranstaltning, og i alt Fald kunde man sige: den Tid, den Sorg. Jeg vil meget henstille, at man vedtager de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalgets store Flertal, og at man fra den Side, der tillægger det af mig her omtalte Spørgsmaal saa stor Betydning, vil betænke, at det dog er en Bestemmelse, der tidligst kan træde i Kraft om 2—3 Aar, snarest ikke før om 3 Aar.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) plejer dog at være tilgængelig for Fakta, men i Dag synes det næsten, som om han ser rødt for sine Øjne i Stedet for Tryk-svæerte, naar man læser.

I Loven om Arbejdsanvisning § 8, som den nu er vedtaget af Rigsdagen, lyder sidste Punktum af første Stykke saaledes: „I Tilfælde af, at der af en Arbejds-løshedskasses Bestyrelse anvises Arbejde til et af de paa nævnte Fortegnelse opførte Medlemmer, skal der gives vedkommende Arbejdsanvisningskontor Meddelelse herom.“ Det kan ikke betyde andet end, at Arbejds-løshedskassernes Arbejdsanvisning er legali-seret ifølge Loven. Og i Loven om Ar-bejdsløshedskasser § 14, 7de Stykke, saa-ledes som den lyder uden Landstingets Tilføjelse, hedder det: „Til Medlemmer, som uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisnings-kontor anvist Arbejde“, maa der ikke giv-es Arbejdsløshedsunderstøttelse. De pas-ser nøje til hinanden: § 8, der giver Ud-tryk for Kompromisset mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, og § 14, 7de Stykke, som gennemfører det. Tilføjelsen fra Landstinget til § 14 derimod er som en knyttet Næve i et blaat Øje, idet den — ikke efter Ordene, men efter sit Princip, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ikke fornægter — betyder, at Arbejdsanvisningskontorenes Arbejdsanvisning skal aldeles skyde Ar-bejdsløshedskassernes Arbejdsanvisning til Side.

Martin Olsen: Det er kun et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns

4de Valgkreds (Schovelin), jeg gerne vil fremsætte. Naar jeg har brugt Udtrykket „gammelt Jern“ om den Bestemmelse, som Landstinget har indsat, saa er det at tage i den Forstand, at det er som gammelt Jern, der først skal ind i Diglen og ren-ses og lutres. Der er maaske nok en Spire i Bestemmelsen. Jeg erkender, at mange af de Folk, som der her kan blive Tale om, er saa daarligt stillede, at de nok kan have Hjælp behov. Det kan alt-saa nok være en Spire, men Sagen maa gennemføres i en selvstændig Lov. I denne Lov er man ikke i Stand til at udforme Regelen, saaledes at den kan bruges. Det var derfor, jeg talte mindre respektfuldt derom.

Det samme ærede Medlem gjorde en anden Bemærkning til mig. Jeg har sagt, at der var al ønskelig Kontrol med Arbejdsløshedskasserne. Det mener jeg, der er fra ethvert Synspunkt. Jeg støtter mig ikke alene paa Arbejderne, men ogsaa paa Arbejdsgiverne, og saa kunde det ærede Medlem dog være tilfreds.

Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at jeg beredvillig var gaaet med til Statstilskuddets Nedsættelse. Det var dog vist en Fortalelse af ham. Naar man vil referere, skal man helst referere korrekt. Naar det ærede Medlem ikke har kunnet referere alt, hvad der skete i Udvalgets Møder, saa har det sine fysiske Grunde. Men jeg vil dog mene, at naar man endelig skal referere, skal man kun referere, hvad der er rigtigt. Det er ganske vist givet, at et Referat er en subjektiv Gen-givelse af det passerede med størst mulig Hensyn til det objektive, men jeg maa sige, at det ærede Medlem var her ikke meget objektiv.

Schovelin: Den sidste ærede Taler talte igen om Kompromisset og sagde, at naar baade Arbejdsgivere og Arbejdere var enige, kan vi vel alle være tilfredse. Ja, hvis Kompromisset virkelig gennemføres, men det bliver ikke gennemført, saa længe der bestaar en konkurrerende Arbejdsanvisning, der i Virkeligheden faktisk under-graver den anden paa alle Punkter. Det